

ועדה להנצחת זכרם של נרצחי טרור

י"ח כסלו תשפ"ה
19 דצמבר 2024
סימוכין: 2024-0103-1209

דוח משיבה מספר 2 של הוועדה להנצחת זכרם של נרצחי טרור שהתקיימה ביום שני, ח' בכסלו תשפ"ה (09.12.2024)

השתתפו:	גב' יעל ביטון דה לנגה מר אדיר שוורץ מר אייבי מוזס גב' אסתר ידעי גב' דינה קיט גב' שירה אפלכאוס מרסקי מר שיעה רוט	חברת הנהלה, יו"ר הוועדה סגן ראש העיר (מ"מ מרים סלע חברת הוועדה) יו"ר הארגון היציג של נפגעי פעולות האיבה (בזום) מנהלת מחלקת נפ"א, ביטוח לאומי נציגת ארגון 'משפחה אחת' נציגת המשפחות השכולות נציג המשפחות השכולות
לא השתתפו:	גב' רונית חודז'ייב הכהן מירב חגי'	חברת הנהלה נציגת ארגון 'בוחרים בחיים'
נכחו:	מר אריה קינג מר אלדד ישעיהו רבינוביץ גב' איילת ששון מר עידו רוזנברג גב' אדל מן גב' יובל אלוני עו"ד שמואל שפט גב' טלי המר גב' נגה לינדנשטראוס מר ערן בן יהודה מר רועי כהן גב' יונית מליחי	סגן ראש העיר ומ"מ יו"ר הוועדה חבר מועצה מנהלת אגף לשירות עירוני וחווית לקוח מזכיר מועצת העיר מנהלת הטקסים והאירועים הרשמיים עוזרת טקסים ואירועים רשמיים ראש צוות בכיר, ייעוץ וחקיקה מנהלת לשכת חברת הנהלה יו"ר הוועדה סטודנטית עוזר אישי לסגן ראש העיר מנכ"ל הארגון היציג של נפגעי פעולות האיבה (בזום) ביתנה של לבנה מליחי ז"ל

מזכירת הוועדה: יונה רוט

ועדה להנצחת זכרם של נרצחי טרור

لجنة تخليد ذكرى ضحايا الإرهاب | Committee to the memory of the victims of terrorism

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel פקס: 02-6297153 Fax:

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

ועדה להנצחת זכרם של נרצחי טרור

על סדר היום נדונו הנושאים הבאים:

1. דברי פתיחה – גב' יעל ביטון דה לנגה, חברת הנהלה ויו"ר הוועדה

גב' יעל ביטון דה לנגה, חברת הנהלה ויו"ר הוועדה, פתחה את הישיבה בדקת דומיה ולאחר מכן בקריאת שיר "קינת בארי" של המוזיקאי יגל הרוש.

2. סקירה על עמדת ההנצחה – גב' איילת ששון, מנהלת אגף לשירות עירוני וחווית לקוח

גב' איילת ששון, הציגה בקצרה את נושא שדרוג האתר והעמדה להנצחת חללי פעולות איבה.

גב' ששון ציינה כי האתר הקיים מיושן ואינו עומד בסטנדרטים של היום. השדרוג נועד להפוך את האתר ואת העמדה למודרניים יותר, נגישים יותר ובעלי ערך מוסף למשפחות השכולות ולציבור הרחב. האתר הקיים ישודרג באופן מלא, הן מבחינה עיצובית והן מבחינה טכנולוגית. כאשר הרצון הוא לשלב טכנולוגיות מתקדמות כמו קוד QR באנדרטאות, כדי לספק מידע נוסף על הנרצחים והאירועים.

3. האנדרטה לנרצחי פעולות איבה בהר הרצל – מר רועי כהן, מנכ"ל הארגון היציג של נפגעי פעולות האיבה

מר רועי כהן הציג בפני הוועדה את החזון להקמת היכל הנצחה לאומי לחללי פעולות איבה בהר הרצל. מר כהן ציין את החשיבות של פרויקט זה ואת הפוטנציאל שלו להוות סמל ומוקד להנצחת זכרם של הנרצחים, ואת התרומה המשמעותית שיכול להביא לקהילה. בנוסף הדגיש את החיבור בין חללי צה"ל וחללי פעולות איבה ואת החשיבות של הנצחת שניהם באופן משותף. עוד ציין כי ההיכל צפוי להפוך לאבן שואבת למבקרים מהארץ ומחולל.

מר כהן הציג את תוכנית ההיכל הכוללת בניין מרשים בן שלוש קומות, שיתפרס על פני שטח נרחב ויעוצב על ידי אדריכל מנוסה. הפרויקט קיבל תמיכה ממשלתית משמעותית.

בנוסף להקמת ההיכל, התייחס מר כהן לפעילות הארגון לסיוע למשפחות שכולות. הוא הציג מגוון רחב של שירותים, החל מטיפול רגשי פרטני וקבוצתי, דרך סיוע כלכלי ועד פעילויות חברתיות. מר כהן הדגיש את החשיבות של מתן מענה לצרכים המיוחדים של משפחות שכולות, במיוחד לאחר אירועי טרור משמעותיים כמו זה שהתרחש ב-7 באוקטובר.

מר כהן קרא לוועדה לפעול יחד לקידום פרויקטים משמעותיים בתחום, מתוך הכרה בחשיבות של מתן כבוד והוקרה לנרצחי הטרור ומשפחותיהם. לקחת חלק פעיל בקידום פרויקטים של הנצחה ולהרחיב את מעגל התמיכה במשפחות שכולות.

ועדה להנצחת זכרם של נרצחי טרור

لجنة تخليد ذكري ضحايا الإرهاب | Committee to the memory of the victims of terrorism

פכס: 02-6297153 | טל: 02-6295723 | ירושלים 9100707

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

ועדה להנצחת זכרם של נרצחי טרור

4. סבב משתתפים

מר עידו רוזנברג, מזכיר מועצת העיר
מר רוזנברג, הציג את התהליך והמדיניות העירונית בנוגע להנצחה במרחב הציבורי. והסביר כי מזכירות העירייה מרכזת את כל הבקשות להנצחה, בין אם מדובר בחללי צה"ל, חללי פעולות איבה או אזרחים.

גב' אדל מן, מנהלת הטקסים והאירועים הרשמיים
גב' אדל מן, הציגה את עבודת מחלקת הטקסים בעירייה, המתמקדת בהנצחת חללי פעולות איבה. המחלקה אחראית על ארגון טקסים, הקמת והצבת לוחות הנצחה, וכן על שימור אתרי ההנצחה הקיימים. אחת המשימות המרכזיות של המחלקה היא ליצור אחידות ועקביות בהנצחה. כלומר, לוודא שכל לוח הנצחה עומד בסטנדרטים אחידים של עיצוב וניסוח, זאת על מנת לשמור על כבוד הנרצחים ועל מראה אחיד של אתרי ההנצחה בעיר.

גב' מן הוסיפה ואמרה כי המחלקה ביצעה סקר מקיף של כל האנדרטאות ולוחות ההנצחה בעיר. סקר זה איפשר למחלקה לקבל תמונה מלאה על מצב ההנצחה בעיר ולגבש תוכנית פעולה לשיפור ושדרוג אתרי ההנצחה הקיימים.

גב' אסתר ידעי, מנהלת מחלקת נפ"א, ביטוח לאומי
גב' אסתר ידעי דיווחה על קול קורא שהוציא הביטוח הלאומי, המאפשר למוסדות ציבור ורשויות מקומיות להגיש בקשות לקבלת תקציב להנצחה קבוצתית. התקציב המוקצב לכל בקשה נע בין 10,000 ל-300,000 ש"ח, בהתאם לקריטריונים שנקבעו מראש.

5. סיכום – גב' יעל ביטון דה לנגה, חברת הנהלה ויו"ר הוועדה

גב' יעל ביטון דה לנגה, חברת הנהלה ויו"ר הוועדה סיכמה את הישיבה והודתה לנוכחים.
יו"ר הוועדה מזמינה את חברי הוועדה לסיור שיתקיים בעתיד הקרוב בהיכל ההנצחה בהר הרצל.

תמליל הישיבה מצ"ב והוא מהווה חלק בלתי נפרד מהדו"ח.

בברכה,
יעל ביטון דה לנגה
חברת הנהלה
יו"ר הוועדה

ועדה להנצחת זכרם של נרצחי טרור

لجنة تخليد ذكري ضحايا الإرهاب | Committee to the memory of the victims of terrorism

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 פקס: 02-6297153 Fax:

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

ועדת הנצחת זכרם של נפגעי טרור – תמליל

מספר הוועדה : 2

מקום ההתכנסות : אולם המועצה 2

תאריך הוועדה : ח' בכסלו תשפ"ה (09.12.2024)

מזכירת הוועדה בדיון : יונה רוט

שעת תחילת הוועדה : 16:07

שעות סיום הוועדה : 17:30

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות
ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אז קודם כל שלום לכולם, אחר הצהריים סבירים ולא סבירים. אני מודה לכל מי שהגיע בזמן. אנחנו נוהגים שאם יש פורום אז מתחילים בזמן, כי לא מענישים את מי שהגיע בזמן. אני רוצה להביע הערה לאדי מוזס שנפל למשכב ומרותק למיטה ובכל זאת מצטרף אלינו פה מביתו ממקום משכבו. ומצטרף אלינו גם פה רועי לוי, שהוא מי ש.. אנחנו מכירים אותו

אייבי מוזס (זוס) :

רועי כהן, כהן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

רועי כהן, רועי לוי זה מישו אחר, רועי כהן מלהב. אבל אנחנו יודעים להציג אותו מישו שיקר, מנכ"ל העמותה היציגה, הארגון היציג של נפגעי פעולות איבה והוא זה שגם יציג את הצד המרכזי. אני ברשותכם כמו כל פעם רוצה, איפה הרשימה?

יונה רוט :

מה של החברים?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

לא לא, אני ברשותכם, למרות שאנחנו לכאורה, אין למרות, אין למרות, אנחנו עוסקים בנרצחים אזרחיים אבל אי אפשר ביום כזה לא לעמוד לזכרם של חמישה נופלים יקרים שנפלו ביממות האחרונות ביממה וחצי. אז ברשותכם, אם אפשר נעמוד, אני אקריא את שמם, סרן שגיא יעקב רובינשטיין ז"ל חטיבה 226 בן 31. רס"ל רב סמל ארז בן אפרים זיכרוננו לברכה גם מהחטיבה הזאת 226 בן עשרים וחמש בנופלו. רב סרן יבגני זינרשטיין זיכרוננו לברכה חטיבה 226 בן ארבעים ושלוש. שלום לכם, בואו, שעה ו... אנחנו קוראים את שמות הנופלים. רב סמל ראשון בנימין דסטאו נגוסה זיכרוננו לברכה מבית שמש, אגב ההלוויה ממש הייתה עכשיו בהר הרצל, גם מהחטיבה 226 בן עשרים ושמונה בנופלו. וסרן אברהם בן פנחס זיכרוננו לברכה שנפל בשבת מעוצבה 401 בן עשרים וארבע מחרשה בשומרון. יהי זכרם ברוך, הם נפלו בעזה. לעמוד קצת סוג של דומיה לזכרם. נשב. אני רוצה לפתוח, לא נפגשנו מאז שסגרנו שנה.

שירה אפלבוים :

היי מה נשמע

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

שלום שעה, תתקרב קצת, בואו, נצטופפה. אנחנו לא נפגשנו מאז ה-7 באוקטובר, שמחת תורה, כל הזה, רק לפתוח בשיר ששלחתי פה לכם. אני אקרא את זה: "פינת בארי", יגל הרוש. "איכה בארי הפכה לקברי ויום מאורי הפך שחורי ו... ונהפך שירי, עיני נובעה מים מעומק שברי, איכה תורה

ערוכה וסדורה וכל פארה לא עמד לעזרה וביום הדרה הושחת תוארי, עיני נובעים מים מעומק שברי. איכה ישראל ביום קרוא אל וחיים שואל ומהומה קיבל, זקן ועולל בדם מתגולל וחגו חילל אויב אכזבי, עיני נובעה מים מעומק שברי. איכה אמהות וילדות ונערות בשבי מולכות כבימי פרעות ונפרצו גדרות צום ישרות ופסקו מחולות ונגינות משוררי. עיני נובעה מים מעומק שברי. ואיכה אטמע בורא אומה, עד אן אומה תהיה מהומה, עד אן קומה יושפל אדמה ועתה קומה להאיר נרי ובאין רחמיך תרפא שברי ועיני הנובעת תשקה בארי". אז לקראת חג החנוכה שיחול עוד שבועיים שנדליק אור בכל היישובים ובכל הארץ. השיר הזה באמת מתחיל כזה כבד, לפחות מסתיים באמירה של תקווה ושנמלא את הבארות במים ונדליק אור גדול ושתהיה תקווה. אז מה שאני מציעה רק שנעשה בכל זאת סבב כי זו ועדה שחלקה חדשים ושכל אחד ידע מי יושב פה. נעשה את זה מהר, שם, מאיפה ולמה הוא יושב פה ומה תפקידו. אז אני יעלה ביטון דה-לנגה, אני חברת מועצת העיר, אני מחזיקה את התיק והוועדה של נרצחי פעולות טרור כפי שהיא נקראת בחוק, בבקשה.

אתי ידעי:

אני אתי, אני מביטוח לאומי, מנהלת מחלקת נפגעי פעולות איבה סניף ירושלים, חברת וועדה.

אלדד רבינוביץ:

אלדד רבינוביץ, חבר המועצה.

ערן בן יהודה:

ערן בן יהודה מ...

נוגה לינדנשטראוס:

אני נגה לינדנשטראוס ואני מהלשכה של יעלה.

טלי המר:

אני טלי המר, מנהלת הלשכה, עוזרת ואוהבת את יעל.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

תודה אהובה שלי, זה הדדי.

טלי המר:

מאוד.

יעל (יעלה) ביטון דה לנגה:

בלעדייך ... תודה.

שעיה רוט:

אני שעיה רוט, אני כאן משתתף בתור אח שכול של מלכי שנרצחה ב-2001 בסבארו.

אריה קינג:

אריה קינג, סגן ראש העיר, חבר וועדה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

וראש הוועדה לשעבר.

אדיר שורץ:

אדיר שורץ, סגן ראש העיר, מתנצל מראש שאני צריך ללכת עוד עשרים דקות.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

ידעתי את זה מראש. ושמחתי שאתה בא.

אדיר שורץ:

מאוד מאוד חשוב מה שקורה פה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

תודה.

עידו רוזנברג:

עידו רוזנברג, מזכיר העירייה, אחריות ביחד עם יונה ואור על כל נושא ההנצחה, גם של שמות הרחובות, גם של הנופלים וגם של פעולות איבה. ואני מתנצל ביחד עם אדיר גם שאני אלך.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני .. תבדקי רק איפה אדל ואיילת ששון. כן, יונה שלנו.

יונה רוט:

יונה רוט, ממונה על הוועדות.

שירה אפלבוים:

אני שירה אפלבוים, משפחה שכולה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

תגידי, לא כולם, אני יודעת.

שירה אפלבאום:

דוד ונאוה אפלבאום, אני, קשה לי להגיד. אני פה, אני פה מימי אריה קינג.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

היא ותיקה, היא ותיקה. המקלד, תגיד את שמחה, אתה חבר שלנו.

אבי כהן:

אה אני אבי, אני בהקלדה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

עוד פעם.

אבי כהן:

אבי כהן, תמלול והקלטה.

יונית מליחי:

יונית מליחי, אני בת שכולה ל... מליחי שנרצחה בפיגוע ירי בגבעת התחמושת.

דינה קיט:

דינה קיט, אני מעמותת משפחה אחת, עשרים שנה אני פעילה בעמותה, ואני גם אם שכולה, שלי נפל לפני עשרים ושלוש שנה בעזה, חייל גבעתי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

תודה לכם. אני אגיד גם שהגברת פלי שכן הצטרפה להיות בוועדה, אמא שכולה מרמות ששני הילדים לפני שנתיים, היא מחתנת את הבת שלה, אז אני מקווה שמספדם יהפוך למחול והיא ביקשה, דווקא היא התכוונה להגיע אבל היא.

שירה אפלבאום:

יש לך בזום.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זהו, אנחנו נתחיל, כן?

דובר:

בזום.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אה בזום, סליחה, לא הבנתי. אני הצגתי אותם אז בגלל זה. אייבי תציג את עצמך וגם רועי.

אייבי מוזס :

אני אייבי מוזס, אני יושב ראש הארגון.

דובר :

אני הגעתי למשרדי, תכף אני

אייבי מוזס :

אני הנציג במדינה ואני באמת מצטער שאני לא משתתף איתכם ואני מתסכל עליכם מכאן ופשוט מקנא שאני לא שם איתכם.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

תגיד מילה למי שלא ממש, כולם לדעתי מכירים אותך, אבל על נסיבות הגעתך לתפקיד. שלום, בואי איילת.

אייבי מוזס :

התפקיד שלי באירגון התחיל בשנת 1988, רבים מכים לא נולדו אז, אני חושב, בפיגוע טרור רצחני שזרקו בקבוק תבערה, פשוט ערב חג פסח, בקבוק תבערה לעבר הרכב שלי, הרכב מתפוצץ כשכל משפחתי בכל הרכב, אישתי הייתה בהריון יושבת לידי ליד הנהג. מאחור שלושת ילדיי וחבר של ניר הבן שלי, אני קופץ מהרכב הבורע ומקפיד להוציא אחד אחד ולגלגל אותם. בא לפתוח את הדלת לעופרה, לא הצלחתי, ואז תארו לכם ארבעה אנשים יושבים בחוץ, עומדים, זועקים וצועקים, "אבא תציל את אימא, תציל את אימא". לצערי, לא יכולנו. וראינו את אימא נשרפת ככה מול העיניים. דברים כאלה שאני מטפל כרגע בנפגעים של 7.10 וגם לפני. אז אני רק יכול להבין מה האנשים האלה היקרים האלה, גם בנובה וגם בקיבוצים חוו, ששרפו אנשים חיים, כי אני הייתי שם, אמרתי, ראיתי את זה במו עיניי והרחתי את הריחות. זה דבר שאי אפשר לעכל. אפילו אני אומר לפעמים כשאתה שומע קוראים להם מהנוח'בה הזה שהם חיות אדם שהם זה, אדוני אי אפשר להגיד חיות אדם כי חיות אנחנו אוהבים, צריך להמציא להם מילה מיוחדת, כל מה שהם עשו לעם שלנו ליקרים שלנו. אז אני אומר שנה מאז הפיגוע שלי אני הייתי בין מקימי הארגון וכשלושים וחמש שנה אני מתנדב בארגון. ולפני שנתיים בשנת 73' למדינה עוד השאתי את המשואה, נתנו לי את הכבוד.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

תודה אייבי, תודה. נעצור פה. רועי, תציג את עצמך, אני רק אגיד שהצטרפו אלינו סגן ראש העיר הרב קלרמן ואיילת ששון. רק תרימו יד שמי שבזום יראה אתכם, ואיילת ששון ראשת האגף של איכות השירות והדיגיטל. אם אני טועה במינוחים תעמידו אותי על מקומי.

עידו רוזנברג:

איילת מנהלת אגף וחויית לקוח.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

וחויית לקוח. והיא עושה המון בדיגיטל בגלל זה. אדל מן, ראשת הטקס, ולידה יובל היקרה שהיא ממחלקת הטקסים. ואלה בעצם הדרג המקצועי שעובד איתי יחד עם ראש הסגל מר משה מרגליות וכמובן מזכירות העיר, כך שיש פה באמת כמה שלוחות שעוסקות מקצועית. נמצא איתנו גם מר שמוליק שפט

עידו רוזנברג:

עו"ד בכיר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

מר, חבר, שמואל שפט, אח של חברה טובה שלי, שהוא היועמ"ש של הוועדה, נמצא רפאל פה איתנו המדחים שהוא האיש הטכני ועוזר לנו. אני מקווה שלא דיגלתי על איש. מה רצית להגיד

אלדד רבינוביץ:

רציתי להגיד

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אבל תקרא את הפרוטוקול יש בוחן.

דובר:

רצית לתת לרועי בזום כמה מילים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

לא, הוא המציג הראשון, בסדר? אני, אז אחרי שעכשיו כולנו פה, אני רוצה לקבל את רועי שיציג את עצמו גם ויש לו מה להציג. ואז יהיה סבב התייחסויות מקצועי מאוד קצר כי לא השתנה הרבה מאז וכמובן גם חברי הוועדה יוכלו לשאול ויש כמה סוגיות. בבקשה, תודה רבה.

עו"ד רועי כהן:

קודם כל שלום לכולם, אני תכף גם אוכל להיכנס דרך המחשב, אבל חלקכם אני מכיר שנים רבות וכמובן את אריה חברי וידידי. מי שלא יודע אני בשנת 2004 הייתי מהיוזמים של תיקון החוק שבעצם הכניס לפקודת העיריות את החובה להקמת וועדה להנצחת חללי הטרור והיה לי הזכות גם לעמוד בראשה שהיה לי הזכות בחמש עשרה שנה שהייתי חבר מועצה וסגן ראש העיר בחולון ואני מי כמוני יודע מה בעצם המהות של הוועדה וכמה כוח יש לה כדי להניע פעולות. עשיתי הפוגה של חמש שנים בשלטון המקומי ואני בדיוק אתם תופסים אותי במשרד שהגעתי פה ברעננה, חזרתי להיות סגן ראש העיר ברעננה ואחראי על חזות העיר. גם פה יש לי קצת נגיעה לנושא של אייבי, הנושא של פעולות איבה. מה שאנחנו בעצם רוצים להציג זה קודם כל מצגת שמספרת את מה שקרה בנושא של הקמת היכל הנצחה לאומי לחללי פעולות איבה בתמיכה של האנשים היקרים שנמצאים פה, כולל מזכיר העירייה שבעצם הוא זה שמתכלל יחד איתנו מול אדריכל העיר ומול מהנדס העיר את קידום הפרויקט וחשוב שאתם כחברי וועדה תדעו שזה בעצם אמור להיות פרויקט הדגל שלכם כוועדה להנצחת קורבנות טרור, שתיקחו חלק בהקמה של היכל הנצחה לאומי לחללי פעולות איבה בדיוק כמו שקיים עבור חללי מערכות ישראל. כמובן אתם, בטח את אלה כיושבת ראש הוועדה תדווחו על האנדרטה שהנחתם אבן

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

כבר עשינו את זה בוועדה הקודמת ורציתי להגיד לך שאייבי ואני אמרנו שגם נעשה סיור של חברי הוועדה למי שירצה, לא וועדה מן המניין, כי צריך להיות פה. אז, אתם, אני אודיע לכם ואנחנו נעשה עם אייבי ברגע שאפשר יהיה, ואיתך אני מקווה רועי למקום וקצת לראות מה הכוונות בשטח. אין שם עדיין אנדרטה.

עו"ד רועי כהן :

אה לא אני יודע שהיה אבן פינה ואמור להיות אנדרטה. אז אנחנו ביקשנו קודם כל להציג מצגת, אני לא יודע מי, עוד לא הצלחתי להתחבר, אם אפשר להעלות אותה, אם לא, אז אני עוד לא מצליח להתחבר, יקח לי כמה זמן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

רגע אז אולי אנחנו נעלה את המצגת ואז, רגע, אבל איך נשמע אותו?

טלי המר :

אז אולי

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

רפאל, תעשה לנו שר, תשתף, למה תעשה לנו שר? תשתף אותנו. כולנו נהיינו. אז עד שזה יקרה, רועי

עו"ד רועי כהן :

אני יכול להמשיך ולדווח רגע מהבחינה הזאת מה אנחנו בעצם היינו רוצים, גם אני ואייבי ניהלנו שיחה לפני ה... אני מגיע מאירוע אתמול בעיר חולון עבור חללי ה-7 באוקטובר והם חיברו את זה גם עם חללי צה"ל, היו שלושה שהונצחו מצה"ל בבית ספר קריית שרת ומה שהוחלט מבחינה עירונית וזה חלק מוועדת ההנצחה שעדיין יש לי שמה נגיעה, שבעצם להוביל באמצעות הוועדה שבכל בית ספר יהיה טקס עבור החללים גם של פעולות איבה וגם של צה"ל, לחבר את זה ובעצם מה שקרה שמה שהגיעו חברים מאותו בית ספר וסיפרו על התקופה של הבית ספר, וחיברו את המשפחות ואתם לא מבינים מה זה עשה למשפחות. ולכן כל כך זה סימבולי כשאני מדבר איתכם אחרי שאתמול חוויתי את זה בערב, אולם מלא מפה לפה, כולם הגיעו לכבד. אני בטוח שיש בתי ספר מרכזיים אצלכם בעיר שיש שמה, לצערנו, נופלים גם מצה"ל וגם מפעולות איבה. ואם נחבר, הגיעו לשם שכבות, שכבה, כתה י' שזה בעצם כתה משמעותית שבעצם, זה בעצם הגיל שאתה יכול לחבר את הילדים לעולמות תוכן האלה שלצערנו אובדן ושכול, אז הייתי מציע גם אם תשקלו את הנושא הזה כמי שאמונים בפקודה ליזום פעולות להנצחת קורבנות טרור. אבל אני חושב שמה שקרה ב-7 באוקטובר גרם לכך שאין יותר הבדל בין קורבנות טרור לבין צה"ל ואפשר לעשות לראשונה את החיבור הזה וכולם שלמים איתו, גם הנציגים של יד לבנים וגם הנציגים שלנו ואתם יכולים כוועדה לקחת את הדבר את הנושא הזה ולהרים את הכפפה, ככה אפשר לחבר את הדור הצעיר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

תודה רועי, אגב בטקס שלנו זה כן היה וגם האנדרטה היא כוללת את נופלי

עו"ד רועי כהן :

לא לא, אבל אני אומר להגיע לבתי ספר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

כן כן, הבנתי כן כן ברור. אז אתה יכול, עשינו אותך הוסט

טלי המר :

נתנו הרשאה

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

יש לך הרשאה שאתה יכול מתוך הלינק לשתף, אתה יכול לשלוט בזה אצלך במצגת אצלך.

עו"ד רועי כהן :

למה אתם לא יכולים לשתף את זה?

יונה רוט :

אין לנו לא שלחת.

עו"ד רועי כהן:

המצגת אצלכם, היא אצלה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אם אתה לא משתף אז אנחנו לא נשמע אותך, כי אז זה יהיה ממחשב מפה. אבל בלינק ששלחו לך, לא?

טלי המר:

הוא צריך לשתף את המצגת מאצלו, יש לו הרשאה

דובר:

יש לו את המצגת על המחשב, רק שיעשה שר...

עו"ד רועי כהן:

יש לי, יש לי, רק אני צריך קודם כל להיכנס. אז אולי תעברו ל...

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

טוב, תשאר איתנו על מיוט ונעשה רגע, נעשה רגע דברים אחרים

עו"ד רועי כהן:

תעשו משהו אחר, אני מטפל בזה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אבל תתארגן מהר כי זה לב הוועדה היום ואנחנו גם הבטחנו לאנשים שזאת תהיה וועדה קצרה היום.

עו"ד רועי כהן:

הנה אני כבר מטפל בזה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

בבקשה סגן העיר חבר המועצה.

אריה קינג:

אני רוצה להציע לך כיושבת ראש הוועדה להעלות לדיון פה בוועדה הבאה, אחת הוועדות, שאלה עקרונית שהיא יחודית לירושלים. היא גם עלתה בוועדה בזמנו כשאני הייתי ולא קיבלנו על זה

החלטה בעיקר כי אני חושב שהיה חוסר אומץ פה לקבל את ההחלטה. החוק מחייב אותנו כעירייה להקים אתר הנצחה משלנו כעיר שהם תושבי ירושלים בלבד, זה חוק, חוק, לא אירוע איזה... זה חוק שהכנסת חוקקה שמחייב אותנו לעשות את זה. אנחנו בין הערים הבודדות שאין את זה, כי אנחנו, במירכאות או לא, זכינו בהרצל שנמצא.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

תעשה ככה

אריה קינג :

זכינו, כלומר,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אבל זה באמת זכות גם ובלי.

אריה קינג :

עוד פעם ולכן אנחנו צריכים לקבל פה החלטה האם אנחנו, ועוד פעם, צריכים לראות איך מגבים אותה מבחינה חוקית, כי החוק מחייב אותנו לעשות אנדרטה או מקום כלשהו לחללים הירושלמים. למה צריך אומץ? כי בעצם אנחנו מבדילים את עצמנו משאר תושבי ישראל. והשאלה אם יש צורך בזה כשיש כאלו דברים מושקעים, ובאמת בסדרי גודל עולמיים אין אותם, שהמדינה משקיעה ותושבי ירושלים נמצאים בתוכם יחד עם שאר תושבי ישראל, כי אם לא אנחנו כל עוד אין את האתר הזה והייתה פה החלטה להקים אותו בגבעת התחמושת וכבר בחרו אדריכל, כל הדברים האלו. אבל אני אומר אולי שווה שאנחנו נדון בצורה אמיצה ונקבל אותה יחד עם המשפחות, יחד עם נציגי הארגון היציג.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אז אני רוצה לקצר כאן, ברשותך, כי זה די מובן. יעיד פה מזכיר העירייה שזה היה נושא

אייבי מוזס :

אני יכול רגע

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

רגע אייבי אני באמצע, שנייה. יעיד מזכיר העירייה וגם ראש הסגל שהוא לא פה, שזה הנושא הראשון ששאלתי והקשיתי ואני חושבת שקיבלתי את ההסבר שגם אתה כבר הכנסת בדברייך. אפילו לפני שבועיים-שלושה עסקנו בזה, וזה עוד פעם לחדד את זה. אני אקדיש לזה באמת, אנחנו נקדיש לזה מחשבה למרות שהתשובה הייתה בשאלה שלך ואמרת אותה, קיבלת אותה בעבר. זה עלה דווקא מסתבר ממשפחות שכולות שאמרו שאם הם יצטרכו לבחור הם מעדיפים להגיע להר הרצל

אריה קינג:

פק"ל

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה ממש גורף. אז אפילו דיברנו על זה ממש בשיחה הראשונה שלי כשקיבלתי את התפקיד והתלבטתי אם להעלות את זה בפעם הראשונה ואמרנו שנעלה את זה בהמשך.

אריה קינג:

אולי צריך למסמך את זה

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

צריך, בהחלט.

אריה קינג:

ולא בכל פעם מחדש מדברים ואין עם זה החלטה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אז בגלל זה לא מספיק שדיברנו על זה עכשיו, לא סימנו וי, אבל אני מציעה לדרג המקצועי כן להעלות את זה בפ.ע. הבא שלנו ולהוציא את זה בפרוטוקול הבא ואפילו להצביע על זה פה ולראות, לאן אנחנו מגיעים, יגיד, אני לא יודעת, היועץ המשפטי אם יש לזה משקל בכלל כי אנחנו לא וועדה שמצביעה על החלטות ממש.

עו"ד שמואל שפט:

לא קודם כל

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

רק להמליץ למועצה אנחנו יכולים.

עו"ד שמואל שפט:

קודם כל אנחנו וועדה שהיא סטטוטורית.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

סטטוטורית, ללא ספק.

עו"ד שמואל שפט:

אז יש לזה משמעות שאתה ממליץ למועצה כל מיני דברים. המועצה יכולה להחליט אם היא רוצה או לא רוצה לקבל את זה, היא לא חייבת, אבל אני חושב שגם, אבל עצה טובה לפני זה קצת גם לשמוע את הדברים מאחורי הקלעים כדי לראות מי נגד מי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

כן בהחלט. אתה רוצה להגיב על זה רגע?

עו"ד שמואל שפט :

אני אומר אף דה רקורד, לפני שהולכים לוועדה, כי כי בגלל הרגישות.

אריה קינג :

אני מסכים, אני איתך לגמרי.

עו"ד שמואל שפט :

אני אומר שבגלל הרגישות גם של הגורמים שנמצאים פה בתוך הדברים הייתי קודם כל עושה משהו פנימי עירוני, הצעה טובה, ואחר כך מצרף את האנשים...

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אני רוצה להגיד לך, סגן ראש העיר, שאנחנו אפילו קיבלנו הערות בוועדה לפיסול, אתה יודע, על הפיסול זה אומנות במרחב הציבורי, כשהצגנו את האנדרטה של למה צריך בכלל אנדרטה לחרבות ברזל בכלל של ירושלים כשיש לנו את הר הרצל, רק שתדע. שאלו אפילו דברים כבזבזו כסף, כל מיני כאלו, תמיד יש גם וגם. אבל בהחלט זה סוגיה ש... אתה רוצה להגיב או שמיציתי?

עידו רוזנברג :

לא, אני מצטרף למה ששמוליק אמר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

שמוליק, בסדר, אנחנו נעלה את זה בוועדה הבאה.

אייבי מוזס :

סליחה שאני מתערב. יש כמה עיריות שכבר עשו את זה, גם באר שבע, יש כל הנופלים של באר שבע, ברעננה, בהרצליה. יבורך אם תעשו את זה גם בירושלים לכל הנופלים של ירושלים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אז אני חייבת להגיד, ואני לא מתכוונת להשפיע על הדעות של אף אחד, אני אומרת את דעתי. אני חייבת להגיד שאני דווקא סבורה שירושלים יש בה מעל מאה שמונים ומשהו אנדרטאות, אפילו

עשיתי על זה מאמר לא מזמן באחד המגזינים, גם של קרבות מסוימים, גם של מלחמות. זאת העיר שיש בה הכי הרבה הנצחה במרחב הציבורי, אין לזה אח ורע. אגב חוץ מעיר אחת בעולם שיצא לי ולרן להיות בה לפני שנה, שנה וחצי, שזה בלפסט, שעל כל מטר יש שם וזה ממש ויכוח ציבורי, הפכתם את העיר לבית קברות, בכל מקום, ואדל ואני עסקנו בזה בתחילת הדרך. צריך לשמור גם על את האיוון בין החיים להנצחה, בין חיים לתקווה. אני חושבת שבירושלים, אמר אריה ואני חוזרת על דבריו, זכינו, וזה גם במירכאות וגם בלי מירכאות, כי זכינו, כי זה זכות להנציח את עם ישראל, כי קבורים פה, באמת, ומצוינים פה קרבות ואנדרטאות. אבל גם זכינו כי זה מפקפק, לכאורה היינו מעדיפים לא לזכות בדבר הזה. ואני מאז השיחה הזאת שפתאום, עסקתי בזה בעבר גם בצבא בתפקידי, ואני אומרת לכם שמאז אני שואלת אנשים כשביום הזיכרון תצטרכו לבחור באיזה טקס, אז כולם אומרים אם תהיה אנדרטה אנחנו נלך להר הרצל בכל מקרה. אז אני לא יודעת. אולי צריך לעשות ליד הר הרצל באיזשהו אתר או בתוך הר הרצל אבל זה יקח, תכף רועי יגיד לכם כמה זמן לוקח לנו כבר להקים את האנדרטה לנפגעי פעולות איבה יחד עם אייבי. אחר כך נעשה סבב. בבקשה.

עו"ד רועי כהן:

אני עליתי עם הזה, מה לעשות עכשיו? שר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

תעלה, כן, תעשה שר ו...

עו"ד רועי כהן:

רגע, אבל לכתובת הזאת?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

יש לך שם מישהו? בינתיים נמשיך, כי אני

עו"ד רועי כהן:

תמשיכו, בסדר, אני יטפל בזה

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

יש לך מישהו שם שיועד לעשות?

עו"ד רועי כהן:

יש פה, תכף אני אבקש.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

תקרא לגלי תגיד לה יעלה אמרה גלי את באה עכשיו לעשות את זה.

עו"ד רועי כהן:

לא, לא, זה פה, תכף, אני אטפל בזה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

טלי תצאי החוצה רגע בבקשה, סליחה, ותנסי לדבר עם רועי ולהסביר לו. או.קיי אני נותנת רשות דיבור למזכיר העירייה, אחר כך לאדל, ואחר כך לאיילת ששון לסקירה קצרה של מה שהתקדם מאז, הדברים שהצגנו בפעם הקודמת ואני מתנצלת הייתה לנו אפשרות לדחות את הוועדה בגלל הסיפור שאיבני חלה אבל החלטנו לקיים אותה ואני לא מצטערת.

עידו רוזנברג:

אז אני רק במשפט אחד ממש שוב, מזכירות העירייה מטפלת בעיקר בכל הקשור לשמות רחובות ולהנצחה במרחב הציבורי. רק דגש אחד שדיברנו עליו לפני הועדה והוא באמת הבקשות שאנחנו מקבלים לאחרונה להנצחה במרחב הציבורי של נרצחים ושל חללי פעולות איבה ושל כמובן חללי צה"ל. מי שמבקש, מי שמקבל פנייה כזאת, יש צינור אחד שדרכו צריך להעביר את הבקשות האלו וזה מזכירות העירייה דרך יונה או אור, תעבירו אלינו, אנחנו עובדים בהתאם לנוהל העירוני שיש שאנחנו עובדים איתו כבר כמה וכמה שנים טובות ואנחנו נמשיך לעבוד לפי המדיניות שנקבעת על ידי ראש העיר, הנהלת העירייה בנושא הזה, זהו.

שעיה רוט:

יש מדיניות?

עידו רוזנברג:

...משהו ספציפית

שעיה רוט:

לא, אני מתכוון, אני מניח שלא כל אדם שנרצח בפיגוע טרור זה מצדיק קריאה של רחוב כי אין לדבר סוף.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

רחובות בכלל זה לא רלוונטי.

עידו רוזנברג:

אז בגדול לנפגע פעולות איבה אנחנו, לצערי, הנוהל לא מאפשר לנו להנציח בעיר במרחב הציבורי. אנחנו כן מנציחים, עוד שנייה אדל תפרט על זה, במסגרת לוח הנצחה שאנחנו מציבים במקום שנה

אחרי. חללי צה"ל אנחנו גם לא מנציחים, מי שאחראי על ההנצחה זה משרד הביטחון. יש למטה את העמדה כמובן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :
איילת תיתן כמה מילים על זה.

עידו רוזנברג :
איילת אחראית על זה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :
וגם נעלה אותה למעלה אחרי שהיא תקבל מקום של כבוד ונגישות לרוב האנשים, כי למטה לרוב לא מגיעים.

עידו רוזנברג :
ולמרות כל מה אמרתי בקשות אפשר להגיש תמיד. לוועדה יש מרחב לשיקול דעת והיא יכולה לקבל החלטות כאלה ואחרות שחורגות מהנוהל או במקרים מסוימים. ואנחנו תמיד פתוחים לשמוע ולהקשיב.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :
אני פה, ברשותך, רק אחרי, אחזיק אחריך

רפאל :
זה היה טוב, רק תשימו את המצגת, ראינו את המחשב.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :
מעולה, תמתינו רק פה, כי עידו הולך, אני ממש מבקשת, אנחנו נכתוב את זה, אני מבקשת להדגיש את זה בבוילד ובאותיות גדולות, העברנו את זה בפעם הקודמת. זה נאמר במועצת העיר, אני אומרת את זה לחברי מועצת העיר, אבל אני אומרת את זה לכל מי שכאן. יש, האחידות והיחס הלא מפלה בין משפחה למשפחה במסלול הרשמי העירוני הוא מאוד חשוב לנו. אנחנו לא רוצים למצוא משפחה שכך או אחרת, אני לא מדברת על הנצחה במסלול הפרטי שדיברנו עליו בפעם קודמת והוא גם עובר דרך וועדות אחרות של הנצחה. מדברת על מה שאדל תגיד אחרי המצגת הזו. אני מבקשת תהיו זהירים, אל תיתנו פרטים למשפחות. ואני גם רוצה שזה יאמר לפרוטוקול שאם מישו קורא בכל זאת מחברי המועצה, אנחנו חברי מועצה, אנחנו מקבלים בלי סוף פניות, בלי קשר אם את ראשת הוועדה או לא. יש נוהל, יש מי שאחראי, עושה עבודה מדהימה, זהירה, בדוקה, נותנת יחס מיטבי לכל משפחה ואם צריך גם מזמינה אליה. אז בבקשה פשוט כל מי שפונה להגיד שיש נוהל ויש מדיניות ויש נוסחים שמוצעים למשפחות והם בוחרות, ויש תעתיקן ויש, תסבירי אם בא לך. היה לנו

פשוט אירוע השבוע עם קסטלמן וזה, אז אם בא לך להגיד את זה אבל כשיגיע תורך. אז זה רק, ברשותך, היה לי חשוב כי אני מוצפת בדבר הזה, תודה. בבקשה רועי.

עו"ד רועי כהן:

טוב, סידרנו את זה. אז קודם כל כמו שאתם רואים בתמונה הראשונה זה הדמייה של היכל ההנצחה לחללי פעולות איבה בהר הרצל, אתם רואים שבעצם זה תהיה בנייה למעלה לגובה עם בנייה למטה סדר גודל של שלושת אלפים מטר מרובע. מי שמתכננים את זה זה דוקטור איתן קימל וגם התמונות הם באישורו. בגדול החלה כבר התכנון המפורט ועכשיו גם מנסים להתאים את התוכן. היום פגשתי את מנכ"ל משרד הרווחה ינון אהרוני, הפרויקט, יצא מכרז לפרויקטור שבעצם ינהל את האירוע, בנוסף להחלטת ממשלה שהתקבלה בתקציב בתקציב במאה מיליון שקל פרוס לחמש השנים הבאות, עשרים מיליון שקל בכל שנה הקצאה להקמת ההיכל. סך הכל מאה שלושים ושישה מיליון שקלים. כמו שאתם רואים זה הולך להיות משהו מאוד מאוד עוצמתי בהר שיהפוך להיות באמת אבן שואבת גם למבקרים מהארץ וגם למבקרים מחו"ל. צפי ההתחלה הוא שנתיים מהיום אחרי תכנון מפורט ואחרי התאמת התוכן אבל הכל זה כמובן תלוי, ויש שמה את מזכיר העירייה ומכיר את הבעייתיות קצת מול יד ושם ומול גורמים כאלה ואחרים. אני מאמין שהדבר בסוף יקבל בעקבות מה שקרה ב-7 באוקטובר יקבל דחיפה ואנחנו נמצא את

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אתה יכול למקם אותנו? תמקם אותנו על זה בערך

עו"ד רועי כהן:

זה האנדרטה, זה הה, זה איפה שהיום קיים האנדרטה, פשוט על האנדרטה עצמה

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

איפה שאבן הפינה, אז בדרום מערב כזה, צופה לעין כרם.

עידו רוזנברג:

לא.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

לא? זה מצד שני?

עידו רוזנברג:

כן לא דרום

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

לא דרום, התכוונתי להגיד צפון, אבל אתה צודק, בסדר, אני יודעת איפה, אוקיי.

עו"ד רועי כהן:

ליד גדולי האומה. זה באותו מקום שהיום שקיים האנדרטה פשוט מסירים את האנדרטה וסביבה בונים גם לגובה כדי לנצל את הנוף שיש שמה וגם למטה לייצר שמה את כל עולמות התוכן. זה אמור להיות סך הכל שלושת אלפים מטר מרובע. אנחנו לוועדה הבאה ננסה להביא משהו יותר, כבר יותר מפורט, יותר תכנון מפורט, אבל כרגע רק נתנו לכם איזשהי טעימה ממה שקורה כדי שתסעו שהאירוע הזה מתחולל במשמרת שלכם ועד סוף המשמרת שלכם אנחנו מקווים שכבר נהיה בשלבי הסיום של הקמת ההיכל הזה. אנחנו בעקבות ה-7 באוקטובר וחשוב לנו שתדעו את זה ותהיו שותפים בנושא של הנצחה, מה קרה לאור ה-7 באוקטובר כלפי המשפחות השכולות הצורך שלהם עלה בנושא של סיוע רגשי, בנושא יעוץ משפטי... כמובן בשנה הראשונה קשה מאוד אז אנחנו עכשיו מנסים לעשות פעולות של... וכמובן פרויקטים של סיוע שהם מחולקים לשניים בפרטני וקבוצתי. הפרטני זה באמת טיפולים רגשיים פרטניים על ידי מטפלים קליניים מטעם תוכנית שעשינו יחד, נמצאת שם אתי ידעי, אז זה תוכנית של קול קורא של בעצם של הקרנות הביטוח הלאומי שהוציאו מרשות שר העבודה ממש בתחילת המלחמה ונתנו לנו את האפשרות לטפל באותם הורים שכולים, אחים ויתומים. בנוסף אנחנו עושים טיפולים רגשיים פרטניים בתוך הארגון באמצעות סטודנטים לעבודה סוציאלית של סמינר הקיבוצים וגם יש לנו מערך אוזן קשבת שזה שיחות טלפון שמתקבלות ואנחנו נותנים מענים. בנושא הקבוצתי שזה גם משהו שאתם יכולים כוועדה שעוסקת בהנצחת פעולות טרור, זה בדיוק מה שכיוונתי מקודם בדבריי, אנחנו עושים קבוצות תמיכה למגוון אוכלוסיות, אם זה הורים שכולים, אם זה אלמנות, אם זה יתומים. במקרה הזה נכים פחות נוגע אליכם, אבל גם אנחנו עוסקים בנושא של נכים, אחים שכולים.

אייבי מוזס:

סליחה, אני חייב לזוז. אז חברי הוועדה אני מצטער שאני לא ממשיך. תודה לכם.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

תודה אייבי ואנחנו ניפגש בפעם הבאה ונשלים.

אייבי מוזס:

כן, בעזרת השם, כן.

עו"ד רועי כהן:

אני אייצג אותך נאמנה. אנחנו עושים את זה באמצעות סדנאות ריפוי במתחם עדי נגר. חשוב לי להדגיש לכם כחברי וועדה שבסוף הנושא הקבוצתי זה במגרש שלכם. הנושא של ההנצחה זה משהו שצריך לייצר בקבוצות, כי אתמול מה שחוויתי ומה שאני חווה בכל אירוע שאני מגיע להנצחה החיבור הזה בין ההורים השכולים שמדברים ופורקים אחד לשני ויש להם מישהו שמבין ומבין את

מה שמתחולל אצלם. ואתמול כשסיפרה אמא שהיא מבחינתה רק רוצה כל הזמן רק לארח את החברים והחברות שלה כאילו היא חיה, שהילדה שלה ממשיכה לחיות ברגע שהיא מארחת את החברים והחברות שלה, אותו דבר עלה עוד הורה שזה מה שהוא עושה כל היום, כל היום להיות בקשר עם הסביבה שהייתה זה, כי זה נותן לו להרגיש שכאילו הוא חי עדיין את הבת שלו ולכן בכובע שלכם כרשות הנושא הזה של הנצחה קבוצתית זה משהו שצריך ליזום אותו. אני יודע שהיה פה מקודם את הדיון על הנושא של אנדרטה נקודתית לירושלים וזה בעצם מה שהחוק מבקש לעשות ועשינו את זה בכל הערים כמעט בישראל, הובלנו להקמה של אנדרטה משנת 2006 לקחתי את זה מפעל חיים, התחלתי בזה בחולון ועברתי עיר עיר כדי לגרום לכך ובירושלים נתקענו עוד בתקופת ניר ברקת, אריה יודע את זה, וזה, נתקענו קצת בבעיות וקשיים. הגענו בסוף לאיזשהו פתרון בגבעת התחמושת ואז היה התנגדות מתוך גבעת התחמושת. צריך לזכור את זה אחת ולתמיד לייצר איזה מקום שבעצם כל מה שנחוץ שזה יהיה רק רשום הנרצחים מטעם, תושבי העיר ירושלים, זה קיים בחולון, בתל אביב, ברעננה, בכפר סבא, בהרצליה, אין, שבעיר ירושלים זה לא יהיה, לא מצריך הרבה משאבים, לא מצריך הרבה, מצריך טיפול בזה ביחד עם הביטוח הלאומי לעשות רשימה של כל הנרצחים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אנחנו נעסוק בזה, רועי, אנחנו נעסוק בזה. שמעת גם מה אמרתי, זאת דעתי, אנחנו נהיה קשובים מאוד אבל אני אומרת לך, דע לך שצריך לחשוב על העיר הזאת, על עיר הנצח הזו שהיא עיר שצריכה לבטא גם חיים, היא משופעת על כל, אני לא יודעת, אולי אדל יודעת יותר טוב ממני להגיד על כל קילומטר מרובע.

עו"ד רועי כהן :

בסוף זה

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

זאת עיר משופעת בהנצחה נקודתית ו...

עו"ד רועי כהן :

אבל רגע, יעל

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

יעלה יעלה.

עו"ד רועי כהן :

יעלה. המטרה היא בעצם לייצר מקום אחד, נכון שאני יודע שכמעט בכל, מקום אחד שהוא בעצם הופך להיות המקום המרכזי שבו אנחנו

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אני מתחייבת לך שאני גם אפגש איתך בנושא, תרשמי את זה, וגם נעלה את הנושא הזה והוא ידון ברצינות. נתקדם.

עו"ד רועי כהן :

טוב, אז תחום הליווי המשפטי זה יותר במידה ופונים אליכם במסגרת הפעילות שלכם בוועדה ורואים שאתם חברים אז תפנו אותם אלינו, אנחנו יודעים לעשות גם סיוע פרטני לאותם הורים שכולים וגם טיפול בחקיקה ברמה לאומית, זה משהו שאנחנו מקדמים בעיקר בנושא של אחים שכולים ויתומים מעל גיל 21.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

יפה מאוד. אתה מדבר גם על חיילי צה"ל, נכון? כשאתה מקדם חקיקה

עו"ד רועי כהן :

זה אותו דבר. זה אותו דבר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

זה אותו דבר, או קיי.

עו"ד רועי כהן :

מה שניסיתי להסביר לכם שה-7 באוקטובר וחשוב לי, יעלה, נכון.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

יעלה או יעל, לא יעלה.

עו"ד רועי כהן :

יעלה. חשוב שתדעו שאחרי השביעי באוקטובר כל הדבר הזה שהיה מתח בין מערכות ישראל לפעולות איבה התפוגג בבת אחת. היום אין שום סיבה שדברים שאתם עושים למערכות ישראל לא יעשו גם לפעולות איבה וההפך. לכן אני חושב שגם כוועדה תיקחו את זה כעקרון שמהו שעושים לצה"ל אין שום סיבה שלא לעשות לפעולות איבה וההפך. לכן כשאנחנו מקדמים עכשיו חקיקה כמובן שהחקיקה תתפוס. אנחנו יושבים על אותו חוק. יש סעיף שקובע בחוק תקנות פעולות איבה שכל תקנה או חוק, או חקיקה שקיימת כלפי צה"ל צריך להשוות אותה לפעולות איבה. כלומר אין הבדל בשום דבר, לא בהנצחה, לא בזה וזה גם פועל יוצא של הקמת היכל ההנצחה הלאומי בדיוק כמו שקיים לחללי מערכות ישראל. קצת נתתי לכם ברמה רוחה ותרבות כדי שתבינו מה הארגון הזה עושה ביום יום, שאם יפנו אנחנו רק ביום, שבוע הבא, אנחנו נהיה באירוע בר מצווה נוסף

שאנחנו עושים בעיר ירושלים, מתחילים בכותל עם הקרן למורשת הכותל, אירוע מרגש, למעלה מ...
אחים שכולים, ילדים נכים, ומשם הולכים לבית הנשיא. עשינו את זה השנה פעמיים כי בשנה
קודמת אי אפשר היה לעשות לאותם ילדים של שנת הקודמת של 23' כי ב-7 באוקטובר קרה
האירוע ואנחנו בדרך כלל עושים את זה בנובמבר, דצמבר. השנה אנחנו עושים את זה פעמיים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

זה אירוע נפרד מהצה"לי? זה אירוע נפרד משל מחלקת נפגעים ומשרד הביטחון?

עו"ד רועי כהן :

כן כן, הם עושים ליתומים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

בנפרד, או.קיי.

עו"ד רועי כהן :

יש פה כל מיני דברים, מענקים שאנחנו נותנים, לידה מתוקה, מענק הכן עצמך, חלוקת תיקים, כל
הדברים האלה שאנחנו עושים מבחינת רווחה, תרבות, כמובן הצגות, אירועים בחגים, סיורים,
טקסים, הרצאות, אירועים לילדים. מבחינת רווחת החברים אז אנחנו אלה הדברים שאנחנו יודעים
לתת בין רגע לאנשים שהם לצערנו נכנסו לתוך משפחת נפגעי הטרור. אנחנו נותנים הלוואות עכשיו
בעקבות מענק שקיבלנו, אז העלינו את זה כבר ל-12,000 שקלים ללא ריבית והצמדה. אנחנו נותנים
מלגות, אנחנו נותנים מענק לידה מתוקה לילדות, אותו דבר מענק לילדי כיתה א', מענק הכן עצמך
לצה"ל, סלי מזון בחגים ושוברי מזון לאוכלוסיות עניות. אגב שימו לב, לסוגייה שאתם צריכים
לדעת אותה, רוב הנפגעים לפני ה-7 באוקטובר הם סוציו-אקונומי מאוד נמוך, בעיקר בעיר
ירושלים, לצערנו אנשים שנפגעו הם בעיקר בשווקים ובאוטובוסים ויש שמה בעיר ירושלים שאנחנו
מחלקים שוברי מזון וסלי מזון אנחנו מגיעים לכמעט ארבע מאות משפחות שאנחנו מחלקים להם
כל חג. אז שימו לב לנושא הזה, אם אפשר לייצר גם קשר עם הרווחה ולראות אם אפשר לתת עוד
סוג של מעטפת לאותם משפחות במסגרת הפעילות שלכם, לשים דגש על זה, כי בסוף הם לא, הם לא
יודעים לבקש המשפחות האלה אבל הם צריכים. פרויקטים בעקבות ה-7 באוקטובר, אז היה לנו את
פרויקט שזה באמצעות הפדרציות היהודיות, גם אלמנות ואלמנים עם יתומים עד גיל 18 וגם
משפחות של אחים שכולים עד גיל 18. אני מדבר איתכם על סדר גודל יחד קרוב לשמונה מיליון
שקלים שאנחנו בעצם לכל חברי הוועדה כל דבר שהיה צריך לאותה משפחה אנחנו נתנו. כל דבר
שהביטוח לאומי לא נותן ונמצאת שם אתי ידעי, הם יש להם הרי מגבלות מבחינת היכולת, אז אנחנו
... לתת דברים שבעצם נתנו להם את השנה הראשונה לעבור עם סוג של מעטפת. דיברתי על
הפרויקט, אתם לא לבד, עם הטיפולים פרטניים וקבוצות תמיכה, תמונת הפיד זה בעצם לנסות
לשקם אותם ולתת ייעוץ קריירה, ליווי עסקי, ממש לנסות ולהחזיר אותם למסלול חיים וכמובן
הרחבת קרן ההלוואות כפי שצינתי. זה באמת בקצרה טעימה ממה שאנחנו עושים בארגון. אני

רוצה לחזור לשקף הראשון ולבקש שתנסו יחד עם מזכיר העירייה שהבנתי שהוא שם או הוא הלך
כבר

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אבל יונה פה, יונה פה, מזכירת הוועדה והיא עובדת איתו.

עו"ד רועי כהן :

לקבל סטטוס, באמת, אני יודע שהעירייה תומכת והעירייה בעד והכל. אבל יש שמה לדעתי בואי
נגיד ניסיון, אני לא רוצה לתקן באמצעות הקמת ההיכל שלנו לתקן הרבה כשלים שנמצאים בהר וזה
בעצם, בעיקר בתחום התנועה ובתחום ההגנה. יש ניסיון של שנים היה לעשות כניסה נוספת דרך יד
ושם והסוגיה הזאת עולה כל פעם ואנחנו לא יודעים לתת את הפתרונות. אנחנו כרגע מנסים לעקוף
את הדבר הזה כי יש החלטת ממשלה להקים את ההיכל, אבל אני משתף אתכם וחשוב שתקבלו גם,
אם תכניסי לסדר יום של הוועדה הבאה לקבל סטטוס מצד העירייה מה היא יכולה לתרום.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

תרשמי את זה בבקשה שניתן לעשות את זה. בסדר גמור, זה יקרה. נעלמת לנו.

דוברת :

סטטוס של מה?

עו"ד רועי כהן :

לא, אני פה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

סטטוס של משהו שהעירייה צריכה, מה העירייה צריכה לאשר? פספסתי

עו"ד רועי כהן :

העירייה חלק מהשיח לגבי התנועה בהר הרצל והיא דווקא איתנו בנושא הזה, אבל יכול להיות כי
התערבות של מהנדס העיר או אדריכל העיר... כרגע לנושא של התנועה באזור ההר, פתרונות שלא
חושבים עליהם אבל אולי במסגרת זה שאתם תדחפו יתחיל איזשהו סוג של טיפול בנושא. כרגע
אנחנו לבד במערכה מנסים לדחוף באמצעות האדריכל שלנו ובאמצעות המהנדס.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

מה לדעתך המכשלה העיקרית פה? מי? משרד האוצר? משרד... מי?

עו"ד רועי כהן :

לא, לא, הניסיון של, הניסיון של יד ושם יחד עם ההסתדרות הציונית

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

קוראים לזה מלחמות היהודים. זה דבר ידוע.

עו"ד רועי כהן :

לא. אגב הם לא במלחמה, הם שנים רצו לסדר את העניין של הכניסה נוספת להר והנה בא להם אייבי ורועי שהביאו כסף כזה גדול להקמת ההיכל ובסוף הם אומרים אין בעיה, אתם מביאים עוד היכל, בואו תפתרו גם את הבעיה של התנועה. אבל הבעיה של התנועה היא עולה יותר מהעלות של הקמת ההיכל. ונהיה פה פלונטר

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

זה שנים אני שומעת את זה.

עו"ד רועי כהן :

אנחנו מנסים לפתור אותו. יכול להיות שיש פתרונות יצירתיים נוספים. חשוב שעוד מישהו

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

חוץ מהאירגון שלכם שלך של אייבי מי עוד זה הבייבי שלו? הביטוח הלאומי?

עו"ד רועי כהן :

הביטוח הלאומי שהוא אמון

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

ושר הרווחה, לא?

עו"ד רועי כהן :

ושר הרווחה יעקב מרגי, כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

ולפניו ומאיר כהן גם עסק בזה, אני זוכרת שהיינו הולכים לסיורים שם עם משה ליאון.

עו"ד רועי כהן :

נכון.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

זה שנים אותו הסיפור

עו"ד שמואל שפט :

לא, לא, אל זה ... הממשלה

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

כן, ראש הממשלה צריך לעסוק בזה בשנה כזו לדעתי.

עו"ד שמואל שפט :

לא, זה תקציב ממשלתי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

לא, אין בעית תקציב לדעתי.

עו"ד שמואל שפט :

לא, הוא אומר שהכסף...

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

כן, אבל לא בטוח שצריך לאמץ את ההצעה של יד ושם בהכרח, זה לא

שירה אפלבוים :

זה מה שהוא אומר, הוא אומר יש בעיית גישה למקום. צריך למצוא לזה פתרון.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

לא, אפשר לוותר על שתי כניסות, לא? להתחלה. מה אתה אומר רועי?

עו"ד רועי כהן :

אני מסכים איתך, אבל הבעיה היא שיש פה באמת כרגע איך שאמרת את זה הזדמנות לשבור איזה בעיה היסטורית של כניסה להר הרצל ואנחנו בעצם הגענו

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

יום הזיכרון לשואה ולגבורה זה שבוע לפני זה לא יהיה נכון.

עו"ד רועי כהן :

המטרה שלי היא רק שהעירייה תהיה מעורבת בנושא הזה ותיתן מהכיוון שלכם להקמה של זה, זה הבקשה שלי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

ממש תודה רועי. בבקשה אם יש שאלות לרועי אז זה הזמן לשאול אותו אם יש. אולי שעה, אני אומרת לכם כדאי לכם להתייעץ עם שעה בעניין הזה, הוא אדריכל מדופלם. שעה, תרים את היד.

שירה אפלבאום :

מה יש בפנים?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

מה יש בפנים שואלת שירה.

עו"ד רועי כהן :

מה יהיה בפנים? התוכן הוא כרגע לקחו אחד האנשים המובילים שהקים פה הרבה מוזיאונים

שירה אפלבאום :

מוזיאון, סטייל מוזיאון.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

זה גם מקום להנחת זר, ראיתי, אני זוכרת את השיחות, פרויקטורית של מינוי...

עו"ד רועי כהן :

הרעיון הוא מרכז מבקרים, בן אדם שנכנס, הנרצח הראשון ב-1851 עד אירועי ה-7 באוקטובר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

זלמן צורף.

עו"ד רועי כהן :

נכון, יפה. יעלה, יפה

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אני מורת דרך, זה לא חוכמה.

עו"ד רועי כהן :

איזה כיף שיש אנשים שגם מכירים את החומר. אז הרעיון הוא בעצם שהמקום ישדר ובסופו של דבר יצאו משם עם איזשהו מסר. בעיקר אנחנו מדברים על בני נוער, חיילים, סוג של צעירים שלא נחשפו לנושא הזה של פעולות איבה ומבחינתם מי שנפל או נפל רק במלחמה, לא באירוע אזרחי. וכמובן גם

לשדר לגורמי חוץ שיגיעו לכאן שגרירים, חברי קונגרס, חברי פרלמנט. אנחנו מאוד מקווים, ועל התוכן זה בנפרד, לקחו באמת את מיטב המוחות כדי לבנות את התוכן כדי שהוא יהיה תוכן גם דיגיטלי

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אז פעם הבאה אתה יכול להציג לנו קצת את ההדמיה של הבפנים? לא עכשיו, זה לא דחוף.

עו"ד רועי כהן :

כרגע, ברגע שיהיה לנו משהו, גם את התמונות האלה נאלצתי לבקש אישור. ברגע שיהיה לנו משהו שאנחנו נוכל לשתף אנחנו יותר מנרצה לשתף, כי בסוף אנחנו רואים בעיריית ירושלים יחד איתנו כמי שדוחפים את העניין. אני רוצה לציין פה שמשה ליאון הגיע לדיון שהיה בתוך הר הרצל והורה גם למהנדס וגם לאדריכל

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

הייתי שם ואני מעידה שאתה צודק.

עו"ד רועי כהן :

ואמר שכל דבר שצריך כדי לקדם את ההקמה הזאת של ההיכל אנחנו שם, עיריית ירושלים תיתן גם מהכישורים שלה, גם מהידע שלה, גם מהכוח האדם שלה, גם מהכל, ואנחנו רוצים בהזדמנות הזאת להודות. אני מאוד מודה לכם, אני עולה עכשיו בזום נוסף עם חברת הכנסת שולי מועלם, היא הביאה תורם לנושא של אלמנות ואלמנים. תודה רבה לכם.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

תודה לך

עו"ד רועי כהן :

ובפעם הבאה אני אגיע, אני מבטיח להגיע, תודה רבה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אני מאוד רוצה שתגיע באמת בפעם הבאה. אני מבקשת להודות לך בשם כולנו. לפני ש... הערה לא קשורה, אחד הקלמנטינות אני קטפתי אותם באופן אישי מהשדה של הורי בגליל המערבי, אימי חזרה סוף סוף לגליל לצמוד גדר וזה קלמנטינות שאבא שלי שתל לפני ארבעים שנה. והשנה הפירות מדהימים ועסיסיים והטבע מתחיל ללמד אותנו שאפשר אולי להירפא. אני גם רוצה, זה לא לכתוב לפרוטוקול. אני רוצה, את תטעמו, זה מה שרציתי להגיד, למי שמקפיד על מעשר וזה, זה מעושר והכל. אני רוצה לפרוטוקול בבקשה בשמכם ובשם כולנו לחבק את הגברת איילת ששון ששכלה את האחיין שלה לפני פחות מחודש.

איילת ששון:

שבועיים וחצי בעזה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כבר שבועיים וחצי.

איילת ששון:

החלל השמונה מאות של מדינת ישראל, לצערנו.

שעיה רוט:

מי זה, רועי?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

רועי, כן. תגידי עליו, בבקשה.

איילת ששון:

רועי ששון הוא אחיין של בעלי, אבל הוא כמו אחיין בשבילי. נפל בעזה, יחידת כפיר, החייל השמונה מאות של המדינה. לצערנו אנחנו היום כבר סופרים את השמונה מאות ואחד עשרה, שתיים עשרה, יש שמועות... קשה. לצערי בעל כורחי הצטרפתי למעגל הזה שקוראים לו מעגל השכול, אמנם אני במעגל שני, אבל היום אני מבינה היטב מה כל, כל נופל כזה עושה במעגלים שלו. אנחנו גם מאוד תומכים במשפחה הגרעינית אבל גם אנחנו איפה שהוא לא חסר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

יהי זיכרו ברוך

איילת ששון:

יהי זכרו ברוך.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני רוצה להגיד לכם שפגשתי אותה יומיים לפני על הוועדה כזה במסדרון ודיברנו על העדכון, אמרתי תראו איזה, זה לא צחוק הגורל ולא כלום, זה פשוט מדהים שהיא עוסקת ממש בתחום שהוא לא טריוויאלי לתחום שלה והיא נכנסה אליו והיא עושה הכל.

איילת ששון:

לצערנו כולנו, בשנה הזו.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

והיא בעצמה עכשיו חווה את זה על בשרה.

איילת ששון :

אנחנו בשנה מטלטלת

אדל מן :

הבת שלה ניצלה מהנובה.

איילת ששון :

הבן שלי, הבן שלי היה בנובה, הבת שלי תצפיתנית באוגדת עזה, אני יצאתי להביא את הבן מהנובה, הרבה ניסים בסוף, אני בדיוק אמרתי לכל המאמינים שפה ב-7.10 השנה אחרי שנה אמרתי לבן שלי, עמית, אתה לא חושב שהגיע הזמן לעשות איזשהו סעודת הודיה או משהו. אז הוא אמר לי, מה זה סעודת הודיה, זה עדיין לא נגמר. ועכשיו הוא אמר לי אמא את רואה שזה לא נגמר, רועי היה בשבילו כמו אח.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

הוא גם דיבר מאוד מרגש.

איילת ששון :

הוא בדיוק, הוא דיבר בהספד, הם שניהם לוחמים בכפיר באותו גדוד, הוא שנה מעליו עמית שלי אבל גם גדלו כמו אחים, גדלו כמו משפחה אחת אז הוא אומר, אמרתי לך שזה לא נגמר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אנחנו אוהבים אותו.

איילת ששון :

אז כן, לא פשוט.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

תעדכני כבר.

איילת ששון :

אז אני אעדכן באותו עניין והנה אני עפה גם לגיסי, עכשיו אנחנו מנסים לעטוף אותו. אז אנחנו פועלים להחליף גם את העמדה, את הויזואליות שלה וגם את האתר. אנחנו פועלים בשני מישורים

עכשיו. מי שמכיר את האתר שיש בעירייה והוא לא רק בעירייה, הוא נמצא כמעט בביטוח לאומי וכמעט בכל מקום שמנציח פעולות איבה ונופלים של חיילי צה"ל נמצא את אותו בן אדם שמפעיל את האתר גם שלנו. הוא עושה עבודת קודש מצד אחד, עושה עבודת תחקיר לא רק מייצג שם ומועד הנפילה או משהו קטן, אלא ממש מביא גם תוכן ולפעמים גם לתוך המשפחות והדברים. הבעיה שלנו שהאיש הוא יחסית מבוגר בימים והוא עושה עבודה מאוד טובה אבל פחות מתאימה לשנות ה-2024. ובאמת עכשיו אנחנו רוצים כן לחבק אותו מצד אחד כי הוא באמת עושה עבודה שאני לא חושבת שיש לו אח ורע. זה לא, עוד הפעם תיכנסו ותראו, זה לא רק שם, זה שם וקשרים ואיתורים וכתבות והרבה יותר מרק שם, אבל כן רוצים לתת לו, אנחנו פועלים בשני מישורים, יש איזה שתי בחורות מאוד נחמדות שבשנה האחרונה הקימו אתר לזכרם של נופלי חרבות הברזל, מנסים אולי לאחד כוחות ביניהם, הם יביאו את הפנים והוא יביא את התוכן, אני מקווה שזה יילך כי זה יהיה הפתרון הכי נכון גם מבחינת זה ואם לא אז אנחנו פשוט הוא יפתח את העיצוב מחדש ואת הכל מחדש. אז אני מקווה שבפעם הבאה כבר נוכל, הם נפגשו פעם אחת, הייתה פגישה מאוד טובה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

זה כבר התקדמות

איילת ששון :

בדיוק. מקווה שזה גם באמת יהיה, זה הכי נכון, כי הם באו יותר חדשנים ויותר באמת הנראות יפה, הוא מביא את השכל ואת התוכן ואת העבודה ואני מקווה שבפעם הבאה כבר נוכל להגיד לאן זה מתקרב, אני מקווה שבמהלך 25' שגם האתר יהיה שונה, גם העמדה תהיה שונה ובאמת הכל. אנחנו גם רוצים לעשות משהו מאוד יפה עם כל האנדרטאות, גם לשים קו. אר קוד ובאמת להביא את זה לדף שמספר אודות המקום ביחד עם אדל. אנחנו עושים את זה גם בשמות רחובות, אנחנו עושים את זה גם.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

שזה לא פחות ממדהים אני חייבת להגיד אדל, ותודה לך. וגם כשזה כבר יהיה גמור וזה יהיה כי התחלנו וזה קורה. ואנחנו נעלה את העמדה למעלה, כי כיום היא למטה, אני לא יודעת כמה מכם מכירים אותה שעובדים בעירייה וזה גם יעלה, וזה פינה חבויה, רוב האנשים לא מגיעים. וכשהיא תהיה ראויה לגמרי, היא ראויה כבר, שלא יהיה אי הבנה, אבל כשהיא תהיה ממש גם מאוד ידידותית ונגישה ויפה ואסתטית וזה, אז אנחנו נעלה את העמדה למעלה ואז אנשים יעצרו ויוכלו לראות. הפרויקט הזה שאדל היא הציגה עכשיו.

איילת ששון :

לא אני רק אמרתי שאנחנו חבורים אליה, היא עושה אותו. אנחנו רק הצד, אדל עושה את העבודה. תודה, שנדע ימים טובים, שהחטופים יחזרו כבר, שהדבר הזה יגמר. אין לי הרבה יותר מה להגיד.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אמן תודה רבה לך. אנחנו לקראת סיום.

אדל מן :

אז אני אדבר על, תורי?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

תורך.

אדל מן :

אז אני ממש אתן בקצרה ולטובת מי שלא היה בפעם הקודמת. מחלקת הטקסים בעצם היא המחלקה שאחראית על כל הטקסים והאירועים הרשמיים שראש העיר מבקש שנחנך. אנחנו מפקים את האירועים, דואגים ל...מתוכן וכולי. נישה מאוד מרכזית שנמצאת אצלנו במחלקה זה כל הנושא של לוחות הנצחה ואנדרטאות. כשנכנסתי לתפקיד בעצם הבנתי שאין איזשהו, אין איזשהי רשימה אחת אחודה של כל האנדרטאות. התחלנו מיד לעשות סקר ברגליים שלנו יצאנו ונברנו בעיר בכל מקום ומקום. איתרנו את כל האנדרטאות, צילמנו, חלקם שיפצנו, חלקם ביקשנו גם שיסדרו את הסביבה שלהם.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אדל, רק שאני אני יודעת את התשובה, אבל אני רק רוצה להיות בטוחה שכולם הבינו. כשאת אומרת אנדרטאות את מדברת על טבלאות על הלוחות הנצחה.

אדל מן :

לא לא אני אמרתי אנדרטאות ולוחות הנצחה. אנדרטאות זה כל אותם אנדרטאות שמשרד הביטחון שם במרחב.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

ואפילו של יוזמות מקומיות.

אדל מן :

וגם יוזמות מקומיות ששמו במרחב הציבורי להנצחת מלחמות וחללים שנפלו. מצד שני, עיריית ירושלים החליטה מלפני מספר רב של שנים, בשביל שלא יהיה לנו לוחות הנצחה פיראטיים שאנשים החליטו ושמו פה אבן ורשמו ושמו שם אבן ורשמו אלא העירייה הרימה את הכפפה והיא מייצרת לוח הנצחה לחללי פעולות איבה, זאת אומרת כל אותם הנרצחים שנרצחו בירושלים ממש במיקום בו הם נרצחו ולאחר כשנה מתקיים טקס במעמד ראש העיר והמשפחה להסרת הלוט מהלוח ההנצחה. כמו שיעל, את אמרת, מדובר במספר ניסוחים שהם קבועים, לא ניתן לשנות אותם. מעט

מאוד אנחנו זזים ימינה שמאלה, אבל האחידות היא הקובעת. אנחנו מאוד מאוד רוצים שזה יהיה אחיד ואחוד, כמו שגם כן אמרתם לא להפוך את העיר ירושלים לעיר של אנדרטאות ויש לא מעט. בירושלים יש בערך איזה, יש מאה עשרים וארבע אנדרטאות ולוחות הנצחה שאנחנו יודעים, לא כולל כול אותם אלה שהקימו גן על שם או גן השבעה או גן הזה, לא, ממש ממש אנדרטאות של משרד הביטחון ולוחות הנצחה שאנחנו העירייה הצבנו במקומות. אנחנו החודש הזה סיימנו בעצם בשעה טובה קיימנו החודש שני טקסים, טקס אחד לזכרה של רוז איידה לובין שנרצחה בתחנת שלם.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

היא הייתה שוטרת

אדל מן :

היא הייתה מג"ב, שוטרת מג"ב, כן, היא הייתה חיילת בודדת, משפחה פה בארץ אימצה אותה, ההורים שלה הגיעו להלוויה שלה, עשינו אירוע מאוד מאוד גדול בתחנת שלם עצמה בשיתוף עם המשטרה וגם דאגנו להנציח גם את הלוח הנצחה שלה למטה וגם במרפסת אנחנו דאגנו לשדרג להם שם את המרפסת בסיוע של ההורים, נתנו רעיונות, שמו איזשהי תמונה שמה עם השם שלה בגג, זה מה שהמשפחה קיבלה אישור ועשתה. ולאחר מכן, אז שמה עשינו טקס. היא נרצחה כמובן לפני שנה והטקס האחרון היה שבוע שעבר של אותם הארבעה שנרצחו בכניסה לעיר של וסרמן, קסטלמן, כשאומרים קסטלמן אז אנשים מכירים את המקרה של איפרגן ו-

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

דיקמן

אדל מן :

כן, ודיקמן. במקרה רצה הגורל ששנה קודם היה פיגוע נוסף, שמנו לוח הנצחה שהיו בו רק שני חללים שנרצחו וממש אחרי כמה ימים היה את הפיגוע, עשינו טקס, אחרי כמה ימים היה הפיגוע, פיגוע נוסף ובעצם החלפנו את לוח ההנצחה ועשינו שם טקס. אני מאוד מאוד מקווה כרגע אין לנו בקנה שום טקס שנוכל להגיד שבעוד שנה או בעוד כמה חודשים נעשה ונקווה שפה עצרנו ובזה נגמר הסיפור. מהוועדה האחרונה שהיינו פה ב-3 לספטמבר בעצם דיווחתי על הטקס הגדול שעשינו שאנחנו עומדים לעשות וב-22 לספטמבר עשינו את טקס חנוכת האנדרטה לחללי חרבות ברזל הירושלמיים בשדרות רופין. לצערי הרב, האנדרטה כללה 83 חללים עד ליום הטקס והיום נוספו לה עוד 16 חללים מאז שחנכנו אותה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

שאני חושבת שכולם חיילים, נכון?

אדל מן:

כולם חיילים. כולם חיילים, נדמה לי, כן. לא, שניים, הרש ואוראל

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אה נכון, הרש אנחנו, ואוראל, לא, דנינו.

אדל מן:

לא אוראל, דנינו, לא, דנינו היה חייל. אורי היה חייל בקבע.

ערן בן יהודה:

אורי היה חייל כשהוא נחטף.

אדל מן:

אורי היה חייל.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אז מי השני?

אדל מן:

ברוך, אוראל ברוך אמנם גופתו עדיין בעזה אבל המשפחה ביקשה להכניס אותו לתוך האנדרטה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

בדיוק טיפולתי היום בפנייה של המשפחה באיזה עיתון.

אדל מן:

אז הוא היחיד שגופתו בעזה והשם שלו נמצא באנדרטה ולצערי הרב הגענו ל-99 חללים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אז תגידי גם מילה רגע, כי זה עולה בשוטף ודיברנו על זה. על המדיניות שלנו לגבי הוספת השמות, זה עלה גם בוועדה הקודמת.

אדל מן:

לאנדרטה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כן. אני יכולה גם לענות מה שלשכת ראש העיר החליטה. לשכת ראש העיר החליטה, זה נושא שעלה גם בוועדה, איך זה נקרא, הימנעות במרחב הציבורי, כאילו האם היום נפל מישו מחר לא. גם במשרד הביטחון השאלנו את הנוהל הזה, פעמיים בשנה מוסיפים את השמות גם באנדרטאות הצה"ליות כמו בלטרון, והגדולות החיליות והצה"ליות והזרועיות, חיל אוויר, חיל הים, זה, כשבוע לפני ראש השנה וכשבוע לפני יום הזיכרון כדי שבטקסים ביום הזיכרון כולם יהיו. אז שתדעו כל השישה עשר האלה

אדל מן:

יש גם מועד לטקס להוספת השמות, יש כבר מועד.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

ויש, בדיוק

שעיה רוט:

האנדרטה מיועדת לחרבות ברזל בלבד

אדל מן:

לירושלמים, לחללים הירושלמים שנהרגו.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אנחנו פה עוסקים רק בירושלמים.

שעיה רוט:

לא, ברור לי, אני סתם סקרן גם, מבחינת המתדולוגיה, מי שנרצח בפיגוע עכשיו פה בירושלים, נחשב חרבות ברזל, לא נחשב חרבות ברזל?

אדל מן:

לא. לא נחשב חרבות ברזל, לא נחשב. חשבתי שאתה שואל

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אבל אם יש ירושלמי, זה נורא חשוב. אבל אם יש ירושלמי שהוא חטוף, כמו אוראל ברוך ש...

שעיה רוט:

וזה קשור לאירועים של ה-7 באוקטובר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

וזה קשור לאירועים של ה-7 באוקטובר ואז הוא כן יהיה. ולכן אנחנו עושים את הלוח הנצחה שאם, היו לנו, רוז נרצחה אחרי ה-7 באוקטובר וגם ה-4 בכניסה לעיר נרצחו אחרי ה-7 באוקטובר. אז הם לא נמצאים באנדרטה אבל להם כן יש לוח הנצחה.

שעיה רוט:

באתר

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

במלאות שנה לנופלם, להירצחם יש לומר, הם זה.

אדל מן:

אני רק רוצה להוסיף, אפשר? רק אני אסיים משהו אחרון בהמשך למה שאיילת אמרה, כמובן כמו שככה, ביום הזיכרון לחללי מערכות ישראל בפעולות האיבה זה מיזם שאני הקמתי אותו יחד עם הנוער, העברתי כבר את השרביט לצופית ארבל, שנה ראשונה עשיתי את זה איתה ביחד, כל שנה תנועות הנוער ערב לפני נגשים לכל לוחות ההנצחה והאנדרטאות, מניחים זר, מניחים נר, מדליקים נר, עם, ממש עם כיתוב על הנר של עיריית ירושלים. אנחנו דואגים מול שפי"ע שכל האנדרטאות יהיו נקיות וכמו שצריך ובהמשך לזה אנחנו לא שוקטים ולא נחים. יובל, העוזרת שלי, ביחד עם עוד סטודנטית עושים עבודת קודש, כמו שאיילת אמרה, אנחנו פוקדים, אנחנו דואגים לפקוד פעם בשנה לפחות באופן יזום את האנדרטאות ואת לוחות ההנצחה, לוודא, עוד עדין בוחנת מבחינתי, לוודא שבאמת הלוח הנצחה והאנדרטה הם תקינים, השמות לא דהויים, שהמקום נקי ומסודר, ומעדכנים את התמונות לאיילת לטובת האתר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אז קודם כל תודה, את פשוט עושה עבודה מדהימה. מעבר לזה שעשית את כל זה, אדל היא כנראה מהדור הקודם, היא בכלל מהדור הבא, היא לא בכלל מהדור הזה, היא כזאת דיגיטלית ולא בומרית כמונו, אז הכל על הגי.איי.אס, הכל, כל מקום שהיא. ומה שהיה חבוי בדברים שלה, אני אומרת את זה להורים שאומרים לי, טוב אני לא מעניין אותי, אני מביא שופל ומרים. זה קורה עכשיו. אז אני אומרת לכם העניין הזה שאדל והצוות שלה יודעים, הם יספרו את האנדרטה והם מכירים אותה, זה אומר ששפי"ע אחראי עליה.

אדל מן:

נכון

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה אומר שאם, סליחה, שירה התקשרה אליי ואמרה לי תקשיבי יש חלודה בשם, מיד במקום שלחתי, באותו רגע שלחתי אנשי שפי"ע לאנדרטה החדשה. מיד, מיד.

שירה אפלבאום:

אבל זה

אדל מן:

... של אליהו שנרצח ברחוב השלשלת שלח לי תמונה ששמו סטיקר על הלוח הנצחה, מיד שלחתי צוות ושלחו לי תמונה שניקו את זה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני אומרת תנסו פעם 106, ובאמת, בזה אני מפרגנת ל-106, אבל אני לוקחת על עצמי, תתקשרו אלינו, תצלמו.

אדל מן:

כן זה חשוב

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

תסבו את תשומת ליבנו. ואני התקשרתי אפילו בעצמי לא כחברת יושבת ראש הוועדה, התקשרתי, אמרתי לה, תשמעי כבר עבר שבועיים מיום הזיכרון והזרים התייבשו ועל חלק מהזה... וצריך להוריד אותם, כי לפעמים זה כבר שרידי יופי, זה כבר פחות יפה. אז תודה רבה לך על הכל וליובל ועל כל מה שאתם עושים. זהו. בבקשה, אני נותנת את רשות הדיבור האחרונה ואחר כך סבב למי שרוצה. אסתר ידעי, אסתי, אתי ידעי, מביטוח לאומי, מנהלת מחלקת נפגעי פעולות איבה בירושלים.

אתי ידעי:

אני אגיד שבמסגרת הקול קורא הוגשו 87 בקשות של רשויות למוסדות ציבור, רובם אושרו, חלקם לא, נפלו על עניינים טכניים.

יונה רוט:

מה הקול קורא?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אנחנו מכירים את זה מהדיון המקצועי.

אתי ידעי:

דיברנו על זה שפעם בתקופה הביטוח הלאומי מוציא הודעה לציבור ומי שרוצה להנציח את יקיריו, מדובר על הנצחות קבוצתיות, לא פרטי, לא הנצחה פרטית. ומגישים הצעה עם הצעת מחיר והמוסד שולחים את זה בהתאם לקריטריונים שיש.

שעיה רוט:

הכוונה לא אתר הנצחה במרחב הציבורי, דברים אחרים.

אתי ידעי:

לא, זה לא אתרים. זה כמו נגיד

שירה אפלבאום:

.. תוכניות משהו

שעיה רוט:

על תוכניות או

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

מוזיאון שמחליט להנציח מישהו אצלו בפרטי.

אתי ידעי:

מוסדות ציבור ורשויות מקומיות. אז בסבב האחרון הוגשו 87 בקשות.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

מכל הארץ או רק מירושלים?

אתי ידעי:

מכל הארץ. דווקא אמרו לי שבירושלים לא הוגשו. היום ביררתי ובירושלים לא ביקשו.

שירה אפלבאום:

האם הם יודעים שהם יכולים לבקש?

אתי ידעי:

זה מפורסם, זה מפורסם.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

תראי, הם מפרסמים, שולחים וזה עלה, תשמעי אני יכולה להגיד שאני מעולם לא ראיתי ואני מקווה שגם לא נראה כזה היצף של אירועי הנצחה במקום מאז ה-7 באוקטובר של המשפחות, כולם, כולם, זה זה, אני יודעת את זה מהמשפחה שלנו, באמת, זה לא נגמר. חשבתי יגמר השנה וזה, לא, כל הזמן.

עו"ד שמואל שפט:

זה פעם בשנה או זה לא...

אתי ידעי:

לא זה פעם בתקופה, זה לא.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה נקודתית

עו"ד שמואל שפט:

לא, ביטוח לאומי.

אתי ידעי:

לא, לא בהכרח. זהו, הסיוע הוא בין עשר אלף לשלוש מאות אלף שקל בהתאם ל...

עו"ד שמואל שפט:

אולי שווה להיות מעודכנים לקול קורא. אף ירושלמי לא הגיש שלום וזה חבל.

אתי ידעי:

בפעם הראשונה שהייתי פה באתי אפילו עם החוזר, היה, עוד היו עוד כמה ימים

שירה אפלבאום:

יש הרבה, הרבה ירושלמים שעושים הנצחות פרטיות והם מבקשים כסף.

יונה רוט:

אבל היא מדברת על קבוצות. לא על משפחות פרטיות.

עו"ד שמואל שפט:

היום יש בתי ספר.

שירה אפלבאום:

כן, בתי ספר, סתם זרקתי מספר כי זה כן מתבקש.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אז יש לי תשובה קודם כל אתם צודקים אני חושבת שהיינו צריכים, אם כי היו שני קולות קוראים ובאחד כן הגשנו קול קורא שזה היה משהו ממחלקת התרבות, איילת. אבל איילת מיד לקחה את הקול הקורא הזה ושמה אותו באתר העירייה ושמה אותו באתר של ה.. מה שהיא סיפרה על העמדת הנצחה היא נמצאת גם באתר העירייה, זאת אומרת משהו לא חייב לבוא לפה כדי להגיש, הוא יכול, הוא מעודכן עם הצה"לי ועם הביטוח לאומי למשל. אז זאת אומרת אנחנו כעירייה הנגשנו את הסיפור הזה לזה. אני לא ידעתי אם אתם גם שם

שירה אפלבוים :

סתם אני אומרת את זה כמשפחה שכולה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אס אם אסים שלחתם למשפחות השכולות?

אתי ידעי :

אני לא יודעת ברזולוציה הזאת.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אני כמעט בטוחה שמהו כזה נאמר. זה לא, את יודעת, זה לא תמיד מגיע לאדם הנכון שיש לו בדיוק מצב רוח.

שירה אפלבוים :

לא, אני לא מתלוננת

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

את לא היית אמורה לקבל את זה, רק 7 באוקטובר.

אתי ידעי :

לא לא זה כללי

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

חרבות ברזל אז אמרת לי.

אתי ידעי :

לא, לא, זה כללי.

יעל (יעלה) ביטון-דה-לנגה :

אה, טוב, סליחה. אז אני הייתי, אבל אני יודעת שאיילת מיד שמה את הקול הקורא הזה גם באתר העירייה.

דינה קיט :

למה שמישהו יכנס לאתר העירייה?

אתי ידעי :

אני באמת אבדוק מה, איך מתבצע?

שירה אפלבוים :

אני באה לאתר של העירייה לשלם את הדוחות חניה.

דינה קיט :

אבל ברע שעובדת שיקום נפגשת עם המשפחה, היא לא ... היא עובדת שיקום, נפגשת עם המשפחה בשלב מסוים, אז היא צריכה לעדכן את זה, זה מאוד משמעותי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אני חושבת שזה שאלה טובה.

דינה קיט :

עובדת שיקום צריכה לעדכן.

יונה רוט :

איפה אתם מפרסמים את קול הקורא שלכם?

אתי ידעי :

בדרך כלל בעיתונות אבל באתר שלנו גם.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

לא, אבל ההערה היא ממש במקומה. משפחות באופן אישי

עו"ד שמואל שפט :

לא משפחות

שירה אפלבאום:

אבל יש כל כך הרבה פרצות שאפשר גם לקחת את זה, בני עקיבא, בתי ספר של, יש כל כך הרבה בעיות עם בני עקיבא, בואו ננצל את זה ביחד עם זה וזה וזה.

⋮

(כמה מדברים ביחד)

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני סומכת על

אתי ידעי:

מירושלים, אין לי, לא היו בקשות. אבל אני אחדד את העניין הזה לפעם הבאה.

דינה קיט:

אני חושבת שעובדות שיקום ברגע שיגידו המשפחות מתאחדות והן עושות את זה ביחד, יש הרבה משפחות בבית ספר, היא עובדת שיקום.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כן נכון. אני רוצה להציע, אם זה מקובל עליכם, אז אני אבקש ממך להעביר אליי את הקולות הקוראים ואנחנו נחשוב, נייצר איזה רשימה שכל פעם תגדל, אנחנו לא יכולים את הכל, אבל באמת אנחנו יודעים פחות או יותר בירושלים למי כדאי להפנות את זה ואז אנחנו נעשה את זה.

אתי ידעי:

כן ואני גם אבדוק אידך

שירה אפלבאום:

.. גם ביטוח לאומי לא .. כל אימייל

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה כבר לא בתוקף.

אתי ידעי:

כרגע לא. ההחלטות כבר ניתנו ו... החודש ייצאו ההודעות למי שפנה.

עו"ד שמואל שפט:

קודם כל נברך על הפעילות בכל מקרה, אני אומר בכל מקרה פעילות יפה ומבורכת בכל הדברים.

שירה אפלבאום:

זה היה פעם שעברה משהו הציג את זה.

יונה רוט:

קול קורא?

שירה אפלבאום:

מה שאת אמרת, לא, לא על קול קורא, מה שיש יכולת לקבל תקציב על הנצחה.

⋮

(כמה מדברים ביחד)

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

... הציגה את זה, משפחות מקבלות, זה סל, אני אומרת לכם זה באמת חסר תקדים מה שקורה היום.

דינה קיט:

זה משפחה אחת

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אף פעם לא היה שמשרד

אתי ידעי:

כן

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

אני מדברת עכשיו על ביטוח לאומי, אף פעם לא הייתה יחסים, אני זוכרת כי עסקתי בזה, גם אני עוסקת בזה היום, סל שדומה מאוד אם לא כמעט אותו דבר כמו של הצבא. אני קצינת נפגעים וזה חלק מהתפקיד שלי, אני יושבת בסוף לשיחת אינפורמציה אחרי שבוע שבועיים עם המשפחה ואני מספרת להם במה הם זכאים וזה ממש, וכשאתם הקרנתם את זה, וזה, אגב המצגת קיימת בפרוטוקול הקודם, אם אתם רוצים אני גם יכולה

יונה רוט:

לא, היא לא הגיעה לי בסוף.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

היא לא הגיעה? אז אנחנו נעביר לך. את יודעת למה היא לא העבירה, כי אמרנו לה שהמספרים שם לא היו טובים.

יונה רוט :

גם המספרים וגם היא רצתה

שירה אפלבוים :

אני צילמתי את זה, יש לי את ה...

יונה רוט :

אני חושבת שהיא רצתה גם לקצר אותם או משהו, היא הייתה מאוד

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

כן. אבל בעיקר כי המספרים לא הסתנכרו עם שלנו.

אדל מן :

נכון, המספרים לא הסתנכרו.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

ואז אמרנו בסדר, אנחנו. או קיי, שאלות בבקשה. למי יש שאלות? דינה. דינה חדשה בוועדה.

דינה קיט :

אני לא חדשה, אני הייתי גם שנים קודמות.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אה היית שנים? וואלה, אז איך עליתי עלייך גם בלי לדעת שהיית?

דינה קיט :

כן, אני מרמות אני במשפחה אחת פעילה כבר עשרים שנה, כל ההנצחות שמדברים יש פה הבדל בין ביטוח לאומי לצבא, אני שייכת לצבא בהנצחה. אבל כמו ששירה אמרה גם יש משפחות שלא יודעים את כל העניין של ההנצחות ואני שומעת שמשפחה אחת בביטוח לאומי באמת יש את הצורך וחבל, כי אנחנו במשפחה אחת נתנו

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה :

אתם עושים עבודה מדהימה.

דינה קיט:

נושא מסוים בהנצחה, אבל זה קבוצתי, לא היה ידוע. ואני אחדד את זה לכמה משפחות וזה.

שירה אפלבאום:

שנה הבאה שזה אפשר לקבוע בפעם הבאה.

אתי ידעי:

אני לא יודעת השנה

שירה אפלבאום:

קבוצות נוער

דינה קיט:

אבל הם עושים

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זאת הערה שאני מרגישה לא נוח עם זה, כי אני, אולי לא היינו מספיק עירניים פה, אצלנו פה. אם
כי, טוב, עכשיו למדנו משהו. יש לך דברים נוספים?

אתי ידעי:

לא, אנחנו כבר עם הפנים ליום הזיכרון.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

כן, כבר עובדים על יום הזיכרון? אני רוצה להודות לכל העוסקים במלאכה ולאנשים הטכניים פה
שעזרו לנו וליועץ המשפטי ולסגל המקצועי פה שעושה עבודה מדהימה ולכם חברי הוועדה שהגעתם.
הוועדה הבאה תהיה בעוד כחודשיים שלושה. טלי תזמין אתכם ואני מקווה שנעשה את הסיור
שקצת יתחמם וזה לא יוכל להיות כוועדה מן המניין כי אנחנו צריכים להיות בוועדה פה. אז יהיה
רשות, מי שיבוא.

יונה רוט:

את יכולה לעשות סיור ולשבת אחרי זה במקום מסוים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

זה עוד בהקלטה

יונה רוט:

גם אם

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

יש לי איך לעשות את זה ואני חברה של האנשים בהיכל הזיכרון

יונה רוט:

.. ברור אני יכולה

יונה רוט:

אני רק אומרת שזה יכול להיות במסגרת וועדה אבל צריך לסכם את זה הכל מראש ולוודא שיש
אולם והכל.

עו"ד שמואל שפט:

לשלוח הזמנה כמו שצריך.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה:

תודה רבה.